



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opusculvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

CIII. Sergius II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

anathematis mucrone succidat. Item in eadem paulo inferius. Quod tales Episcopos, vel Abbates, vel reliquos clericos non deuitamus, si eorum Missas audiimus, vel cum eis oramus, excommunicationem cum eis subimus, quos quidem sacerdotes esse saltem credere, omnino errare est.

C I.

A. DCCCXXIV.

EVGENIVS II.

EVGENIVS, natione Romanus, sedet annos 4. menses 7. dies 23. Huius diebus Romani iudices, qui in Francia tenebantur captiui, reuersi sunt.

C II.

A DCCCXXVII.

VALENTINVS.

VALENTINVS, natione Romanus, ex patre Leontio, sedet mensem unum, dies 10.

C III.

A DCCCXXVII.

GREGORIVS IV.

GREGORIVS, natione Romanus, ex patre Ioanne, sedet annos 16. Hic ordinavit Episcopos, presbyteros, diaconos per diuersa loca, numero 185. Hic ciuitatem Ostiæ, quæ vetustate diruta fuerat, à fundamento renouauit, ne Agareni in eo tempore circumvagantes Christianis ibidem morantibus nocere possent, & ipsam urbem Gregoriopolim nominari iussit.

C IIII.

A. DCCCXLIV.

SERGIVS II.

SERGIVS, natione Romanus, ex patre Sergio regionis quartæ, sedet annos 3. Hic absque iussione LO THAR II Imperatoris est ordinatus. Vnde, cum eius consecrationis rumor ad prædicti autres Imperatoris peruenit, indignatus de hac præsumptione filium suum LUDOVVICUM & Drogonem Metensem Episcopum cum magno exercitu Romam direxit. Qui post multa damna Romanis illata, ipsos Romanos Imperatori fidelitatem iurare fecerunt, & prædictum Sergium post multas contentiones in sede demum confirmauerunt: qui prædictum filium Imperatoris in regem Longobardorum vnxit. Huius pontificis fuit frater, Benedictus nomine, brutus & valde stolidus, qui propter pontificis imbecillitatem, Ecclesia-

Ecclesiasticam & publicam curam usurpauit. ad hoc etiam maximis muneribus primatum & dominium Romæ ab Imperatore sibi acquisiuit; demum verò Albanensem Episcopatum usurpare non metuit & omnia infra & extra Romam sua auaritia & vanitate vastauit. Vigebat etiam istius Pontificis, & fratri eius tempore Simoniaca hæresis in tantum, ut etiam venderetur Episcopatus, & qui plus dabat, Episcopatum accipiebat. Nec erat aliquis Episcoporum, aut quisquam virorum Ecclesiasticon, qui zelo Dei ductus cum Imperatore aut rege ageret, ut hoc nefas prohiberetur. Et quia nemo erat Christianorum, per quem hoc malum corrigeretur, misit diuina potentia flagellum paganorum ad vlciscenda peccata Christianorum. Nam superuenientes Saraceni innumeros hominum interfecerunt, castella & vrbes multas captas accepta præda igni dederunt: demum regem expugnantes fugauerunt, & multis captis & interfectis, maxima hominū, & omniū rerū præda onusti reuersi sunt. Hic ordinauit Episcopos 25. presbyteros 8. diaconos 3.

C V.

LEO IV.

A.DCCC.
XLVII.

Leo, natione Romanus, sedit annos 8. menses 6. dies 3. Hunc Romani omnes vnanimiter elegerunt, & dum in eius electio-
ne nimis gauderent, cœperunt iterum non mediocriter contristari,
eo quod sine imperiali auctoritate futurum non audebant con-
secreare Pontificem, & periculum Romanæ vrbis maximè metue-
bant, ne iterum, ut olim, ab aliis hostibus fieret obsessa. Hoc timore
futuri casus perterriti, eum continuo Pontificem, non expectata
Principis sententia consecrauerunt. Hic secundum antiquam cō-
suetudinem canonica auctoritate cōstituit, ut dum sacra Missarum
sollemnia in Ecclesia celebrantur, nullus ex laicis in presbyterio
stare vel sedere, aut ingredi presumat, nisi illi, qui ad hanc ministratio-
nem sacri officii constituti videntur. Huius temporibus Romæ
in quibusdam cauernis basiliscus ortus est, qui flatu suo, ac visione
omnes accedentes necabat, & morti mandabat, quem prædictus
Pontifex adipsum foramen veniens sua oratione fugauit, & nul-
lum postea ex ipso signum læsionis apparuit. Hic octauam assump-
tionis sanctæ Dei genetricis Mariæ deuotissimè primum cele-
brauit, & semper celebrandam esse firma institutione mandauit.

Hic consilio & auxilio Lotharii Imperatoris vrbem, quā

O

circa